

At få dit barn døbt

Kære forældre

I er måske i et dilemma om jeres barn skal døbes. Der er så mange ting, man skal tage stilling til som nybagt forældre, og dåben ligger måske ikke højt på jeres liste.

Men tænk nu på, hvordan I ikke tøver med at få jeres barn vaccineret. Det tager I stilling til for jeres barn. Jeg vil gerne, at I ser på det på samme måde med dåben. At I tager stilling nu, og så kan barnet siden hen tage stilling ved konfirmationen; og altså ikke omvendt.

Konfirmander, der skal døbes, er nemlig ikke altid begejstrede ved tanken. Nærmere lidt flove over at skulle stå og have vand over hovedet.

Jesus sagde: mig er givet al magt i himmelen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage, indtil verdens ende (Matt 28,18-20).

At fortælle sit barn om Gud

Når børn kommer op i fem-års-alderen stiller de rigtig gode spørgsmål. For eksempel "Har alle mennesker været børn engang?" Ja, naturligvis, ville du så svare. "Men hvad så med Adam og Eva? Havde de ingen forældre?" Ups – så står man dér. Nogen vælger at tale om noget helt andet. Men det er egentlig bare nemt: De havde Gud som forælder. Han havde lavet dem.

Der er især to spørgsmål, mange forsøger at tale børnene væk fra. Spørgsmål om Gud og spørgsmål om sex. Spørgsmålene om sex dukker sikkert op igen (bare rolig☺).

Men det gør spørgsmålene om Gud måske **ikke, hvis børnene aldrig får svar – og det er BARE for ærgerligt!**

At reflektere

Vi mennesker er skabt til at tænke. Skabt til at undre os. Skabt til at stille spørgsmål. Det vil være synd andet. Der er INGEN. Og jeg mener INGEN, der ligger inde med hele sandheden.

En stor astrofysiker Martin Knudsen sagde engang nogenlunde sådan her: "Slå følge med dem, der undres, men aldrig med dem, der tror, de ligger inde med hele sandheden".

"Men kan man ikke bare vente til barnet kommer i skole. Så er der vel lærere, der kan tage sig af den side af sagen?"

Det er en meget dårlig ide. Vi må ikke være dovne på vores børns vegne. Og hvad kræver det af dig? At du slukker for TV-et i 15 minutter. Læg iPad, fjernbetjening og telefon væk om aftenen. Koncentrér dig om dit barn. Det er nuet, der gælder. Om 15 år gider de dig ikke! (Ved dødslejer er det ofte det eneste, man fortryder: at man ikke var der nok for sine børn!)

Barnet, der er døbt, skal helst have hørt nogen af de bibelhistorier, de præsenteres for i skolen før. De skal helst have undret sig over livet; over tingene på jorden, over det hele, før læreren præsenterer dem for det "at undre sig".

Undersøgelser viser, at børn med en tro på mere end dette her og nu er tryggere end børn uden en tro.

Ved dåben lover I forældre at opdrage barnet i den kristne tro. Man følger barkedåben op med nogle konkrete ting. Det er ikke så svært. Det er at synge en salme, man godt kan lide, eller bare et vers, der gentages fx ved godnat læsningen. Det er at bede Fadervor allerede fra børnene er helt små. Man skal nu ikke være så bange for at tage fat.

Tænk dig: "Tak" er så underkendt et ord, men vi bruger det igen og igen. Hjertet siger tak mange, mange gange i løbet af en dag. Vi har så mange ting at være taknemmelige for hver især. En personlig tak til Gud for dagen – det er også en bøn. Tak for mad, siger vi.

For at anerkende, at der er nogen, der har stået og lavet god mad til os. Tak for hinanden. For lille Emma, for far og for mor. Lige så stille bliver bøn et redskab for barnet. Under dynen kan man høre: "Kære Gud. Vil du ikke godt sørge for, at mor ikke er så sur på mig i morgen". Luften tages af ballonen, når der er flere til at bære.

"Jesus og Gud. Uha, det er for svært". Nogen stejler allerede nu. Men tænk bare: Du kan bruge det, I ser sammen.

Eksempel: Her er en kirke. En stor én endda. En domkirke. Inde i den domkirke bor en lille myre. Den lever hele sit liv i troen på, at der ikke er andet end det, den ser og oplever. Det er myreturen i domkirken. Men myren ved slet ikke, at der findes en bygning ovenover den. Den ser kun de røde mursten i gulvet. Den kender heller ikke den bygmester, der har bygget domkirken for mange hundrede år siden. Hvordan ved vi, at der er mere end det vi kan se. At verden er større end det som vi mennesker kan se? Det ved vi, fordi Jesus har fortalt os det.

Barnet fik en børnebibel ved sin dåb. Brug den! Slid den i stykker, og kig eventuelt på www.unitas.dk eller www.RPC.dk når I får brug for noget nyt.

Og så gør du dit barn en stor tjeneste ved at lære det *at gå i kirke*. Og nej. Gudstjenester varer ikke flere timer. Max. 45 minutter, og prædiken kun en ti minutter. Du kan sætte dig på en af de bagerste bænkerækker. Og et lille tips er at spørge kirketjeneren, om de har noget til børn. Du selv har måske en rosin æske i lommen til under prædiken. Eller et par stykker slik til en særlig anledning.

Ofte har jeg som præst oplevet, at forældre taler med børnene under prædiken. Hør her: Det skader ingen, at du i ti minutter ignorerer dit barn og viser, at her er der noget, du gerne vil høre. Kun for dig. Lige så stille accepterer dit barn, at du har et stille-rum her, hvor de selv skal kigge i bog, tegne, eller bare – være. Det er så sundt, så sundt!

Hvis barnet ikke gider den allerførste gang, skal du ikke tabe modet. "Try, try and try again", siger man. Måske skal du bare ud en fem minutter. Men en nervøs far eller mor, der tysser eller holder én krampagtigt, er ingenting værd.

Kan man gå til alters med sit barn?

Sagtens. Fortæl derhjemme, inden I går i kirke, hvad nadveren egentlig betyder: At vi er så glade for Jesus, så da han sagde, han gerne vil fortsætte med at være hos os på jorden, når vi er sammen og bryder brødet og drikker vin, så gør vi det den dag i dag.

Mange – også konfirmanderne – tager kun brødet. Det kan dit barn også gøre. Men gå med. Send ikke dit barn alene op. Man skal have en rollemodel til alt. Ved familiegudstjenesterne i Blistrup Kirke til fastelavn og advent bruger vi druesaft. Præsten går rundt med to kalke – man lægger sin hånd over bægeret, hvis man gerne vil have druesaft i stedet for vin; præsten slår korsets tegn over saften og siger de samme ord: Dette er Jesu Kristi blod.